

nemførelse af Princippet om at stille Gods- trafikken fra Persontrafikken, idet man selvfølgelig da forudsætter, at der i Forbindelse med Persontogene altid vil finde Ekspedition Sted af Gods, Postgods og Sligt, som ikke fornuftigvis kan stilles derfra. Altsaa, man gør Regning paa, at naar den ny Godsbanegaard bliver taget i Brug, vil man — forudsat naturligvis, at Trafikken udvikler sig efter samme Maalestof som hidtil — være nødt til en fuldstændig Deling af Trafikken i Godstrafik og Persontrafik. Og skulde det vise sig, søjes der til, at denne Forudsætning ikke holder Stik, at altsaa Trafikken ikke vokser efter samme Maalestof som hidtil, at det altsaa til den Tid vilde blive hensigtsmæssigt at bevare visse blandede Tog inden for et Tidrum, er Ulemper derved ikke større end, at det da gælder om at stille de blandede Tog i en Godsdel og en Persondel paa Frederiksberg Station og derfra føre hver af Delene til sin Banegaard, den ene til Godsbanegaarden og den anden til Personbanegaarden. Det undrer mig, at det ærede Medlem for Thyhed Amts 3dje Valgkreds, som jeg maa forudsætte, har skrevet den Del af Betænkningen, hvortil han har sluttet sig, netop fører dette Argument i Mærten mod Gennemførelsen af den ny Godsbanegaard, idet han siger, at denne Deling i Godsbanegaard og Personbanegaard ifølge Sagens Natur vil medføre saa betydelig Forøgelse af Statsbanernes Driftsudgifter og saa væsentlige Ulemper saavel for Statsbanedriften som for det trafikerende Publikum, at det meget hurtigt vil blive anset for tvingende nødvendigt at skride til Gennemførelsen af samtlige oprindelige Planer. Det undrer mig at see dette Argument ført i Mærten netop fra det ærede Medlem. Jeg erindrer, at han i Fjor foreslog en særlig Godsbanegaard paa Østerbro og Bevaringen af Personbanegaarden paa dens nuværende Plads, og han udtaler sig derom i Tidenden Spalte 4058 for at begrunde denne Deling i Godsbanegaard og Personbanegaard saaledes: „Jeg kan paa den anden Side ikke indse, at det rent jærnbanemæssigt er forbundet med nogen som helst nævneværdig Ulempe at have Godsbanestationen liggende i den østlige Del af Byen og Personbanegaarden i den vestlige“. Jeg gaar ud fra, at naar det ikke medfører nogen nævneværdig Ulempe for Banedriften, at have en Godsbanegaard i den østlige Del og Personbanegaard i den vestlige, saa maa det da medføre ulige mindre Ulempe, at have Godsbanegaarden og Personbanegaarden liggende umiddelbart

ved Siden af hinanden paa hver Side af Vesterbrogade.

Jeg skal ikke vende tilbage til Spørgsmaalet om, hvorvidt Landbointeresserne ifte Tyldest ved, hvad der her foregaar. Jeg gaar ud fra, som jeg begyndte med at udtale, at hvad der her søges fremmet, er en almindelig Jærnbaneplan for hele Landet, at det lykkes os at komme ud over de samlende, vællende Standpunter, hvorefter Jærnbaneanlæg hidtil ere foretagne, og naa til en fyldestgørende Betjening af samtlige Landets forskellige Egne, som deri ønske at tage Del, og dertil hører en fyldestgørende Udvikling af Centralbanegaarden i Kjøbenhavn. Det tror jeg, enhver vil indrømme, og derfor betragter jeg det hele som noget samlet, en samlet Vøstning af Spørgsmaalet om en fyldestgørende Udvikling af vort Lands Jærnbanenet. Maa jeg kun til Slutning lige over for det ærede Medlem for Holbæ Amt 1. Valgkreds (Fogtmann) sige, at hans Forslag om at udrede Udgifterne af Reserveconden betegne han, og vist ganske rigtig, nærmest som en Posterings-sag. Det er jo for saa vidt, rent finansielt set, saa temmelig ligeegyldigt, enten Pengene tages af Reserveconden, eller der tilvejebringes andre Obligationer; i begge Tilfælde gaar jo Rentetabet ud over Statskassen. Tages det af Reservecondens Obligationer, kommer Staten til at mangle de hidtidige Indtægter af Renter af Reserveconden, og omvendt kommer den til at betale Renterne af nykøbte Obligationer. Det er altsaa ganske rigtig, som det ærede Medlem sagde, en Posterings-sag, men han søjede til, at Grunden, hvorfor han tilraabede at afholde disse Udgifter af Reserveconden, var denne, at Pengene ligge bedre i Folks Lomme end i Reserveconden. Jeg synes egentlig ikke, det er ganske logisk; Pengene komme ikke til at ligge i Folks Lomme, fordi man bygger Jærnbaner for dem, det er en Anvendelse af Reserveconden, som derved finder Sted, saa jeg tror egentlig ikke, det Argument holder Stik. Men naar jeg fra-raader at røre ved Reserveconden, er det, fordi jeg tror, det er rigtigt at bevare den Tradition, som det ærede Medlem synes at faste Brag paa, den Tradition, som nu har været knyttet til Reserveconden, saalænge den overhovedet har bestaaet. Hertil hører, at Reserveconden er underkastet en Baandlægning, som har været respekteret, og lad mig sige, har været respekteret ogsaa under den provisoriske Periode. Naar der i Fjertallets Betænkning er udtalt, at Reserveconden har været urørt siden 1880, saa maa jeg dertil føje den Bemærkning, at der er en lille Urigtighed deri, idet der nemlig i Mærten